

ומחוץ למגילות מדבר יהודה, בכתבאות עבריות עתיקות, מהתקופה האשוריית עד התקופה הפרסית. עיקר היקירוטויו הן בחרתו הארכואה "יהוה", אך גם בצורות קצורות: "יהו", "יו", ו"יה". נוסף לשם של האל לצורכי ברכה או כללָה, הוא מופיע במרכז תיאופורי נפוץ בשמות פרטיים, וזאת נוסף לשמות התואפריים עם המרכיבים "אל", "בעל", "מלך", "עם" ועוד.²³⁰ ההיקרות הראשונה של שם פרטי בעל מרכיב תיאופורי יהויסטי נמצאת בכתבאות תל דן המתוארכות לשנת 820 בערך, בשמותיהם של שני מלכים. הכתובת נחקרה על גבי מצבה שהקימים חזאל מלך ארם, או בנו בר הדר, בעקבות מלחמה בקואליציה ישראלית-יהודאית שהשתתפו בה יורם בן אחאב (841-852) מישראל ואחוזיה בן יהורם (842-841) מיהודה.

חשיבות ציון שבשלוש-מאות ושבעים לוחות טין שנמצאו באל עמרנה, שבהם נרשמה התחבורה בין ערי כנען למצרים, במאה ה-14, השם יהוה נעדך כמעט ולא נמצא אף שם תיאופורי עם מרכיב זה. לעומת זאת, נמצאו שמות פרטיים וגאוגרפיים רבים עם המרכיב אל או בעל. עיין בחמישה-עשר שמות המלכים הראשונים בשתי הממלכות מגלה שהם לא נשאים שם גוזר מיהוה, גם בישראל (שאול, אשבעל, ירבעם, נדרב, בעשא, אלה, זמרי, תבני, עמרי ואחאב) וגם ביהודה (דוד, שלמה, רחבעם, אבימ ואסא). המלכים הראשונים שנושאים שמות יהויסטיים הם אחיזיו בישראל ויוהשפט ביהודה, שניהם נולדו בשליש השני של המאה ה-9. הדבר תואם את מועד אוכזרו הראשון של יהוה במצבת מישע, וכמרכיב תיאופורי בכתבאות תל דן. המלכים אחורי מועד זה שאין להם שם יהויסטי הם מנשה ואמן, שני ישראלים שליכו ביהודה, וירבעם, שלום, מנחם, ופקח בישראל. גם אלקיים ושלום ביהודה לא נשאו שמות יהויסטיים לפני ששם שונה ליהוקים ויהוואן. דוגמאות אלה עם שמות שאינם מוכרים את יהוה מעידות על כך שהוא הוא אל חדש באזור ושעד מחזית המאה ה-9, בערך, הוא לא חדר עדין לאזור כנען ולא היה מוכר בממלכות ישראל ויהודה. באשר לאופן ביטויות יהוה, אין להסתמך כਮובן על הצעות הניקוד של המסורה מן המאה ה-10. להערכתי, ביטאו את יהוה בצורה הקצרה והארוכה בצורות *yahwo*, ככלומר יש לבטא את האות ה' בסוף שמו בתנועה ס כמו שם שלמה. עם הזמן התכווץ הדיפתונג הוו (*hwo*) ונוצר הביטוי יהו *yaho* ביהודה וגם יה *yaw* בישראל, כמו בשמות ידיעיה/ידיעו, אדנליה/אדני, עובדייה/עובדיו, יהונתך/יונתן, עשייה/עשינו שהפרק ל'עשו'. הויאל וכן, הצורה הקצרה יהו" יה והארוכה "יהוה" בוטאו במקור להערכתי באותו אופן. באלף ה-2 בממלכת מاري אנו מוצאים את הצירופים *yahwi-adad; yahwi-ilum* כמובן של

ارد יופיע או אל יהיה. לא מדובר באל יהוה אך ייתכן שיש כאן רמז לצורת ביטוי של ארבע האותיות ואולי גם למשמעות "יהוה" כפועל להופיע.²³¹ במערה מס' 4 בקומראן 4QpapLXXLevb נמצא חלק מסטרו ויקרה בתרגומו היווני אלכסנדריה ובו תרגום המשפט "זאת גָּפֵשׁ אֶחָת פְּתַחְתָּא בְּשִׁגְנָה מִעֵם הָאָרֶץ בְּעִשְׂתָּה אֶחָת מִפְצֹת יְהוָה אֲשֶׁר לֹא תִּשְׁעִינָה וְאֶשְׁמָ" (ויקרא ד, כז). השם יהוה תועתק שם ביוונית ל"יוא"²³² (yaw) באותיות יווניות: ΩΑΩ. במאה ה-2 לפניהם הספירה נמנעו מתרגמי המקרא ליוננית אלכסנדריה לציין את השם יהוה ותרגמו את "אלוהים" ל"תאוס", כלומר "אל", ואת "יהוה" ל�יריוֹס סוקוּאוֹ, כולם "אדון". כך הפך יהוה שם פרטלי לשם גנרי. בזכות תרגום זה, הפך יהוה מלאוֹם ייחודי לשם כללי לכל האלים. כאשר במקור נכתב "יהוה אחד", התרגם הפקידו לאיל אחד, כלומר מונוטאיזם, דבר מנוגד לכוונת המקור.

עד עתה נמצאו כתובות עבריות עתיקות במלכות ישראל, יהודה, עمون, מוואב ואדום מבחר רב ומגוון של שלושת אלף שמות פרטיים. בראשימת פטרוניים זו אין זכר לשמות של גיבורים המוכרים לנו מן החומש כמתארים תקופה קדמת מלכوتית. בראשימה זו אין אנו מוצאים אפילו פעמי אחד שמות בגון יעקב, אברהם, יצחק, אהרון, משה וכל שנים-עשר שמות בני יעקב. גם לא שמות השופטים שמואל ועלי, ואפילו שמות מלכים מפוארים כמו דוד, שאיל ושלמה נעדרים מרשותה זו. מחברי סייפוריהם אלה דאגו לשנות לשמות גיבורייהם מראה ארכאי ולא כינו אותם בשמות נפוצים בימיהם. כמו כן, אף אחד מהשמות האלה, להוציא יהודה, אינו נשא מרכיב תאופורי יהויסטי. האם אפשר להסיק מכך ששם של המלכה הוענק לה רק במחצית השנייה של המאה ה-9?

יהוה בשבטי השוסו

כבר הבחנו שהזה קשור לאדום, שעיר ומדין שבגדות עבר הירדן המזרחי. אזכורים מקראיים אלה זוכים לאימוח נוסף בשלוש כתובות מצריות המציניות את זיקת אדום ושביר לשבטי רועים-לוחמים בשם שׁוֹסּו (אייר 8) ולאלוותות בשם יהו.²³³ בפפירוס אנטז'י 6 (54-56), משנת 1205 מימי המלך מְרֻנְפְּתָח (1203-1203), נאמר: "סִימְנוּ לְהַעֲבִיד אֶת הַשׁוֹסּוּ מְאָדוֹם לְמִצְוֹת מְרֻנְפְּתָח אשר בְּתִ'כּוּ, עד לְכְרִיכּוֹת פָּר אָתוּם שֶׁל מְרֻנְפְּתָח בְּתִ'כּוּ, כִּדי לְשִׁמְרוֹ אֶת חַיִם הָם וְמִקְנָהָם לְפִי רְצֹן הַמֶּלֶךְ, לְאוֹרֵךְ שְׁמוֹת הַיָּמִים הָאֶחָרִים, כִּהֵן עַבְרֹו אֶת מִצְוֹת מְרֻנְפְּתָח".²³⁴ בימי מלך זה גם נחקקה אسطלה ניצחון המזוכירה